

KOMUNIKAT PRASOWY nr 14/26

Luksemburg, 12 lutego 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-471/24 | PKO BP (Kluczowy wskaźnik referencyjny)

Kredyty mieszkaniowe: obowiązek informacyjny ciążyący na banku nie zobowiązuje go do przekazywania konsumentowi szczegółowych informacji na temat metodologii regulowanego wskaźnika referencyjnego służącego do obliczania zmiennej stopy procentowej

Klauzula umowy zawierająca wskaźnik referencyjny, taki jak WIBOR, nie powoduje co do zasady sama w sobie znaczącej nierównowagi między stronami na niekorzyść konsumenta

W 2019 r. polski konsument zawarł z bankiem umowę kredytu na okres 20 lat na zakup nieruchomości, pożyczając równowartość około 100 000 EUR. Kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej obliczonej na podstawie wskaźnika referencyjnego WIBOR 6M¹, powiększonej o stałą marżę banku. W dniu zawarcia umowy prawie wszystkie kredyty hipoteczne w Polsce były udzielane według zmiennego oprocentowania i indeksowane do WIBOR.

WIBOR podlega unijnym ramom regulacyjnym², których celem jest zapewnienie dokładności i wiarygodności wskaźników referencyjnych, a tym samym wysoki poziom ochrony konsumentów i inwestorów. Ponadto Komisja Europejska uznała go³ za jeden z kluczowych wskaźników referencyjnych stosowanych na rynkach finansowych, podlegających zaostrzonym wymogom mającym na celu zapewnienie ich integralności i solidności.

Konsument utrzymuje przed polskim sądem, że klauzula umowna dotycząca stopy procentowej jest nieuczciwa i w związku z tym nie jest dla niego wiążąca. Zarzuca bankowi, że nie wyjaśnił mu w sposób rzetelny, wyczerpujący i zrozumiały, w jaki sposób obliczany jest WIBOR 6M, jakie czynniki wpływają na jego wartość oraz jaką rolę odgrywają same banki w ustalaniu tego wskaźnika. Jego zdaniem bez tych informacji nie był on w stanie ocenić finansowych skutków umowy, podczas gdy całe ryzyko związane ze zmianami stóp procentowych zostało przeniesione na niego.

Sąd polski zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości. Chce ustalić, czy dyrektywa w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁴ ma zastosowanie do kwestionowanego warunku i, w danym wypadku, czy warunek ten spełnia wymogi przewidziane w tej dyrektywie. W szczególności sąd zapytał, czy w związku z brakiem informacji na temat szczególnych cech WIBOR przedmiotowy warunek należy uznać za nieuczciwy.

Trybunał stwierdził, że dyrektywa w sprawie nieuczciwych warunków ma zastosowanie w niniejszej sprawie. Nie stoi temu na przeszkodzie ani fakt, że prawo krajowe określa zasady ustalania zmiennej stopy procentowej opartej na wskaźniku referencyjnym, ani fakt, że WIBOR podlega częściowo prawu Unii. Gdy przepisy krajowe określają bowiem jedynie ogólne ramy ustalania takiego oprocentowania, **pozostawiając przedsiębiorcy możliwość określenia umownego wskaźnika referencyjnego lub stałej marży, którą się dodaje, klauzula umowna ustalająca oprocentowanie zmienne oparte na wskaźniku referencyjnym, takim jak WIBOR, może być zbadana w świetle tej dyrektywy.**

Wymóg przejrzystości⁵ przewidziany w dyrektywie nie nakłada na bank obowiązku przekazania konsumentowi szczegółowych informacji na temat metodologii wskaźnika referencyjnego, takiego jak WIBOR. W odniesieniu do kredytów hipotecznych na cele mieszkaniowe obowiązek informacyjny banku jest regulowany na kilku poziomach przez prawo Unii⁶. Różni się on jednak od obowiązków nałożonych na administratora wskaźnika referencyjnego. To administrator

ma obowiązek publikować lub udostępniać główne elementy metodologii każdego wskaźnika, który dostarcza, i do których bank może odsyłać konsumenta. **Wszelkie dodatkowe informacje przekazane przez bank w danym wypadku nie powinny przedstawiać zniekształconego obrazu tego wskaźnika.**

Co się tyczy potencjalnie nieuczciwego charakteru kwestionowanego warunku umownego⁷, Trybunał przypomniał, że WIBOR jest przedmiotem wyczerpujących ram prawnych na poziomie Unii, których przestrzeganie zapewniają właściwe organy krajowe. W związku z tym, **o ile wskaźnik referencyjny, taki jak WIBOR, można uznać za zgodny z tymi ramami prawnymi, klauzula, która go zawiera, nie powoduje co do zasady sama w sobie znaczącej nierównowagi między stronami na niekorzyść konsumenta**⁸.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ WIBOR 6M („Warsaw Interbank Offered Rate”) jest wskaźnikiem referencyjnym sześciomiesięcznych depozytów w złotych polskich na rynku międzybankowym w Polsce.

² [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/1011](#) z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie wskaźników wykorzystywanych indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych.

³ [Rozporządzenie wykonawcze Komisji \(UE\) 2016/1368](#) z dnia 11 sierpnia 2016 r. ustanawiające wykaz kluczowych wskaźników referencyjnych stosowanych na rynkach finansowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011, zmienione [rozporządzeniem wykonawczym Komisji \(UE\) 2019/482](#) z dnia 22 marca 2019 r.

⁴ [Dyrektywa Rady 93/13/EWG](#) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich.

⁵ Zgodnie z dyrektywą 93/13, o ile klauzula ustalająca oprocentowanie kredytu hipotecznego stanowi główny przedmiot umowy, potencjalnie nieuczciwy charakter tej klauzuli można zbadać tylko wtedy, gdy nie została ona przedstawiona w sposób jasny i zrozumiały (wymóg przejrzystości).

⁶ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE](#) z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi.

⁷ Ocena ewentualnego nieuczciwego charakteru danej klauzuli może nastąpić dopiero po stwierdzeniu, że nie spełnia ona wymogu przejrzystości.

⁸ Ma to miejsce nawet wtedy, gdy bank, który udzielił kredytu, dostarcza pewne dane wykorzystywane przez administratora do obliczania kolejnych wartości wskaźnika referencyjnego lub gdy dane te nie zawsze odpowiadają rzeczywistym transakcjom.